Sebestyén Manóné Rokonaival

Ez a kép a nagykőrösi házban, az udvarban a raktár előtt készült. Ez számomra nagyon kedves kép, mert mindazok a szeretteim így élnek az emlékezetemben. 1941-ben ment tönkre édesapám cége, akkor még ott ez valami nagy gép volt, mezőgazdasági gép lehetett. A bal szélén Rosenfeld Gyuláné, Ilonka néni, a nagynéném. Utána következett egy unokatestvér, aki Olaszországban élt, akinek a férjét autóbaleset érte. És aztán fehér zsabóval a nagymamám, Sebestyén Manóné, mosolygósan, kedvesen, ez volt a legjellemzőbb rá, ahogy emlékszem. Az anyukám rákönyököl a gép hajtószíjára. Én pedig a vállára teszem a kezemet. Itt is dirndlis ruha van rajtam [A dirndlis ruha puffos ujjú, bő szoknyájú nyári ruha, amelyhez kis kötényt viseltek. -- A szerk.]. Édesapám egy gyümölcs- és zöldség-nagykereskedést vezetett a testérével, Rosenfeld Palival. Egészen 1941-ig jól ment az üzlet. Akkor a részvénytársaság tönkrement. A konkurencia tette tönkre. Volt Nagykőrösön egy másik nagykereskedő, a Benedek nevű cég. Ez a Benedek cég, akik borral is kereskedtek, úgy tette tönkre az édesapámat, hogy egy évben, amikor édesapámék borral is kereskedtek, a Benedek cég olyan alacsony áron bocsátotta közre a bort, hogy az édesapámék nem tudták eladni a sajátjukat, így a készleteik megmaradtak. Minden elveszett. Elárverezték a házat, a lovakat, a teherautót, mindent.